

ΒΙΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
ΤΗΣ ΟΣΙΑΣ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΜΗΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΦΙΛΟΘΕΗΣ

ΤΗΣ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ· ΕΚΔΟΘΕΙΣ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ

ΕΤΕΙ 1775

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΥΠΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

ΜΙΛΤΙΑΔΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

1893

ΒΙΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΤΗΣ ΟΣΙΑΣ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΜΗΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΦΙΛΟΘΕΗΣ

ΤΗΣ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐννιάσσια εἶναι τρώντι, καὶ ἄξια διηγήσεως τῶν παλαιῶν
 Μαρτύρων τε καὶ Ὁσίων τὰ ἔνθεα κατορθώματα, καὶ
 ἱκανὰ νὰ προσερεθίσουν, καὶ νὰ διεγείρουν εἰς τὴν
 κατὰ δύναμιν μίμησιν καὶ τὰς πλέον ἀμελεῖς καὶ ρα-
 θύμους ψυχάς. Ἄλλ' ἡ ἔλλειψις (φεῦ) τὴν σήμερον τῶν
 τοιούτων Ἀγίων κάμνει τοὺς ἀνθρώπους νὰ προφασί-
 ζονται, καὶ τῷ τότε τάχα καιρῷ, οὐχὶ δὲ τῇ οἰκείᾳ προ-
 αιρέσει, καὶ τῇ τοῦ Θεοῦ χάριτι νὰ ἀποδίδουν τὰ ἐκεί-
 νων ἄθλα καὶ τὰς ἀρετάς· διὰ τοῦτο περισσότερον πρέ-
 πει νὰ ἐκθειάζονται ὅσοι καὶ ὅσαι κατὰ τοὺς παρόντας
 καιρούς, ἢ καὶ ὀλίγον πρὸ ἡμῶν τοῖς τῶν παλαιῶν
 ἔχνεσιν ἐπακολουθήσαντες ἤτοι μὲ μαρτυρικὸν θάνατον,
 ἢ μὲ ἀσκητικὴν πολιτείαν ἐδόξασαν τὸν Θεόν, καὶ παρ'
 αὐτοῦ πλουσίως ἀντεδοξάσθησαν. οἶδε γὰρ Κύριος δο-
 ξάζειν τοὺς αὐτὸν ἀντιδοξάζοντας. Μία κατ' ἐκείνους
 ἐχρημάτισε καὶ ἡ νῦν εἰς εὐφημίαν καὶ μνήμην προκει-
 μένη Ἀγία, ἡ ὁποία ὠρμάτο ἐκ τῆς πόλεως Ἀθηνῶν,
 μητρὸς μὲν Συρίγης, πατρὸς δὲ Ἀγγέλου Μπενιζέλου
 τοῦ πίκλην, ἀπὸ τοῦ ὁποίου τὸ γένος εἰσέτι καὶ νῦν δια-
 σώζεται ἐν Ἀθήναις, ἀμφοτέρων φιλευσεβῶν, εὐγενῶν,

καὶ πλουσίων. Μάλιστα ἡ εἰρημένη Συρίγα ὅσον εἶχε τὴν ἐξωτερικὴν περιφάνειαν καὶ πλουσιότητα, τόσον ἐπλούτει καὶ τὴν ἐσωτερικὴν, οὔσα κατάκοσμος ἀπὸ διαφόρους ἀρετάς, καὶ τὸ πλεόν ἀπὸ τὴν Χριστομίμῳτον Ἐλενημοσύνην, οὔσα δὲ στεῖρα καὶ ἄγονος, καὶ περὶ τοῦτου ὡς εἰκὸς λυπούμενη, δὲν ἐπρόσδραμεν εἰς ἀνθρωπίνας τέχνας καὶ ἰατρείας, καθὼς ὁμοιοπαθεῖς γυναῖκες συνηθίζουν τὴν σήμερον· ἀλλὰ γενναίῳ φρονήματι μιμουμένη τὴν θεοχαρίτωτον ἐκείνην καὶ προφήτιδα Ἄνναν, κατέφυγε μετὰ πίστεως πρὸς τὴν Παντοδύναμον καὶ πανάγαθον Ἱατρόν, καὶ εἰς τὴν μεσιτείαν τῆς Ἀειπαρένου καὶ Θεοτόκου Μαρίας· ἐκλιπαροῦσα ταύτην θερμῶς νὰ διαλύσῃ τὴν ἐπώδυνον στεῖρωσιν, καί γε τῆς δεήσεως οὐ παρήκουσεν ὁ τὸ θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιῶν Κύριος. Ἐν μὲν γὰρ τῶν ἡμερῶν εἰσελθοῦσα κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῇ εἰς τὸν τῆς Θεοτόκου Ναόν, καὶ ἀπὸ τὸν κόπον τῆς συντόνου καὶ ἐπιμόνου προσευχῆς ἀποκοιμηθεῖσα ὀλίγον, βλέπει ὅτι ἐξῆλθεν ἐκ τῆς Θεομητορικῆς Εἰκόνης φῶς μέγα καὶ ἐκλαμπρον, καὶ ἐμβῆκεν εἰς τὴν κοιλίαν τῆς, καὶ οὕτως ἀψυπνώσασα, καὶ καθ' ἑαυτὴν κρίνουσα τὸ ὄραθέν, ἔλαβε πληροφορίαν, πῶς ἐπέτυχε τῆς αἰτήσεως, ὃ καὶ ἐγένετο, μετ' ὀλίγον γὰρ συλλαβοῦσα, ἐγέννησε θυγατέρα, καὶ ἐπωνόμασε ταύτην Ρεβοῦλαν. Ἡ ὁποία ὡς τέκνον δι' εὐχῆς θεόθεν δωρημένον ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων προεμήνυε τὰ μετὰ ταῦτα ἐνάρετα αὐτῆς καὶ θεοειδῆ κατορθώματα, καὶ ὅσον νύξανε κατὰ τὴν σωματικὴν ἡλικίαν, τόσον προέκοπτε καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν, ἔχουσα καὶ προσεχὲς τὸ παράδειγμα τῆς μητρός τῆς, καὶ ὡς δένδρον πεφυτευμένον παρὰ τῶν ὑδάτων τὰς διεξόδους, ἔσπευδε νὰ ἀποδώσῃ ἑκατονταπλασίονα τὸν καρπὸν. Λοιπὸν φθάσασα τὸν δωδεκαετῆ χρόνον τῆς ἡλικίας τῆς ἐζητήθη ἐπὶ γαμικῇ συζυγίᾳ παρὰ τινος τῶν τότε πρωτίστων τῆς πόλεως· ἀλλ' αὕτη ἡ αἰδέσιμος τρέφουσα πόθον εἰς τὴν καρδίαν τῆς εἰς τὸ νὰ φυλάξῃ τὴν παρθενίαν, καὶ ἀσκητικῶς νὰ πο-

λιτευθῇ, τὸ μὲν πρῶτον ἀπέβαλε τὸ τέτοιο ζήτημα ὡς ἀπαῖδον εἰς τὸν θεοφιλεῖ της σκοπὸν. Ὑστερον δὲ ἀπὸ τὴν πολλὴν βίαν καὶ τὰς ἐνοχλήσεις, ὁποῦ καθ' ἑκάστην οἱ γονεῖς αὐτῆς ἔκαμναν, δικαιολογούμενοι ὅτι δὲν ἔχουν διάδοχον ἕτερον τῆς ἐνούσης αὐτοῖς περιουσίας, ἔστερξε καὶ ἀκουσίως καὶ συνεξεύχθη νομίμῳ ἀνδρὶ, ὅστις μὲ τὸ νὰ ἔτυχε γνώμης σκληρᾶς καὶ σχεδὸν ἀπανθρώπου, τὴν ἔθλιβε καθημερινῶς μὲ διαφόρους κακώσεις καὶ τιμωρίας. Ἡ δὲ αἰμίμηστος ὑπομένουσα εὐχαρίστως ἓνα τοιοῦτον τύραννον, καὶ ὅχι ὁμόζυγον, ἐπραγματεύετο παντοίως τὴν σωτηρίαν καὶ τὴν διόρθωσίν του, ποτὲ μὲν τὸν Θεὸν παρακαλοῦσα νὰ μεταβάλῃ τοῦ τρόπου αὐτοῦ τὸ ἐκτεθηριωμένον καὶ φαῦλον, ποτὲ δὲ αὐτὸν ἐκείνον νοουθετοῦσα καὶ διελέγχουσα, καὶ ἔτι ἐπέρασε μετ' αὐτοῦ τρεῖς ὅλους χρόνους διὰ πολλῶν θλίψεων καὶ βασάνων, ἕως ὁποῦ ὁ Θεὸς βλέπωντας τὴν ταύτης ὑπομονήν, καὶ τὸ ἐκείνου ἀμετανόητον τὸν ἐθέρισε μὲ τὸ δρέπανον τοῦ θανάτου. Ἡ δὲ Ἁγία μετὰ τὴν αὐτοῦ ἀποβίωσιν διέτριβε τοῦ λοιποῦ εἰς τὸ πατρικὸν της ὀσπήτιον, πρὸς ἓνα καὶ μόνον σκοπὸν ἀφορῶσα, τὸ πῶς νὰ εὐαρεστήσῃ εἰς τὸν Θεὸν μὲ ὅλα τὰ εἶδη τῆς ἀρετῆς· τὸν ὁποῖον καὶ καθιέτευε νυκτὸς καὶ ἡμέρας διὰ νὰ τὴν ἐνισχύσῃ εἰς ὃν καὶ πρότερον εἶχε σκοπὸν, μὲ ὅλον ὁποῦ πάλιν οἱ γονεῖς τῆς δὲν ἔπαυον ἀπὸ τοῦ νὰ τῆς προβάλλουν καθ' ἑκάστην καὶ δεῦτερον γάμον, διότι ἐζητεῖτο ἐπιμόνως παρὰ πάντων τῶν ἐν τῇ πόλει περιφανῶν διὰ τε τὸ εὐγενές, καὶ περιὸν τοῦ πλοῦτου· ἀλλ' ἦσαν πλεόν ἀδάμαντα παῖοντες, καὶ λίθον ἐψῶντες κατὰ τὴν παροιμίαν· μάλιστα ὁποῦ αὕτη ἡ μακαρία ἀπὸ τὰς ἀδιαλείπτους καὶ ἐκτενεῖς ἱκεσίας καὶ προσευχάς, ὁποῦ ὡς θυσίαν αἰνέσεως τῷ Κυρίῳ προσέφερεν, ἠξιώθη καὶ θείας ὀπτασίας, ἐπιστηριζούσης αὐτὴν εἰς τὴν θεοφιλεῖ καὶ θεάρεστον γνώμην. Δέκα χρόνοι ἦσαν τῆς χρείας τῆς περασμένοι, καὶ οἱ μὲν γονεῖς αὐτῆς ἀφέντες τὰς ἐν γῇ διατριβάς ἀπέρασαν εἰς τὴν ἄλλην ζωὴν, ἡ δὲ Ἁγία ἐλευθερω-

θεῖσα ἀπὸ τέτοια ἐμπόδια, καὶ δοξάσασα τὸν Θεόν, ἤρξατο ἐν ταπεινοφροσύνῃ πνεύματος ἀσκητικωτέρας διαγωγῆς, νηστείας, ἀγρυπνίας καὶ προσευχαῖς σχολάζουσα, καὶ ὡς φιλόπονος μέλισσα εἰργάζετο τὸ γλυκύτατον μέλι τῆς ἀρετῆς, καὶ πρῶτον μὲν ἐν ὁράματι δι' ἐπιταγῆς τοῦ Ἀγίου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου οἰκοδομεῖ παρθενῶνα, ἐπ' ὀνόματι τούτου τοῦτον τιμήσασα μὲ ἱκανὰ κελλία, καὶ ἄλλα ἀναγκαῖα οἰκοδομήματα καὶ περιοχάς, καὶ τὸν ἐπρικοδότησε μὲ μετόχια καὶ ὑποστατικά ἱκανὰ πρὸς ἀναγκαίαν ζωτροφίαν τῶν ἐν τούτῳ μοναζουσῶν, ὁ ὁποῖος Παρθενῶν σώζεται ἐν Ἀθήναις μέχρι τῆς σήμερον Θεοῦ χάριτι κατοικημένος ἀπὸ μοναζούσας Παρθένους, καὶ πλουτισμένος οὐ μόνον μὲ ὑποστατικά διάφορα, καὶ μετόχια, ὡς προεῖρηται, ἀλλὰ καὶ μὲ πολυειδῆ χρυσοῦφανα ἱερατικά καὶ σκεύη διὰ τὰς ἐτπσίους ἱερὰς τελετάς, καὶ ὁλονυκτίας ὅπου ἐπιτελοῦνται, καὶ πρὸ τούτων πάντων σεμνυνόμενος καὶ ἐγκαλλωπιζόμενος μὲ τὸν θησαυρὸν τοῦ τιμίου αὐτῆς καὶ Ἀγίου Λειψάνου, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀποτεταμιευμένον καὶ ἀποτεθειμένον εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ Ἱεροῦ Βήματος, παρὰ πάντων εὐλαβῶς ἀσπαζόμενον, καὶ θαυμαστὴν ἀποπνέον τὴν εὐωδίαν εἰς ἐναργῆ μαρτυρίαν καὶ σημεῖον τῆς ἀγιότητος. Ὑστερον δέ, μετὰ τὴν τοῦ Παρθενῶνος λέγω τελείωσιν πρώτη αὕτη κειραμένη τὴν κόμην, Φιλοθέη μετονομασθεῖσα, ὡς ἐν σταδίῳ τῆς ἀσκήσεως αὐτῇ εἰσεπήδησε, συνεπαγομένη μεθ' ἑαυτῆς καὶ τὰς θεραπαινίδας, ὅπου εἶχε διατρίβουσα ἐν τῷ πατρικῷ αὐτῆς οἴκῳ, οὗσας παρ' αὐτῆς προκατηχημένας, καὶ προπαρασκευασμένας εἰς τὴν κατὰ Θεὸν πολιτείαν, οὐμὴν δὲ ἀλλὰ καὶ οὐκ ὀλίγαι τῶν ἐν τῇ πόλει περιβλέπτων Παρθένων ἀσμένως ἀποτασσόμεναι τοῖς προσκαίροις καὶ φθειρομένοις τοῦ Κόσμου τούτου τερπνοῖς, καὶ τὸ Μοναχικὸν ἐνδυσόμεναι Σχήμα, ὑπὸ καθηγεμόνι τῇ μακαρίᾳ τῇδε ὑπετάσσοντο καὶ ὑπέκυπτον. Διότι ποῖα ἀκούονσα τὰ ψυχοσωτήρια ἐκείνης καὶ γλυκύτατα λόγια, ἢ ποῖα

τὸ πρῶτον τῆς γνώμης καὶ τὴν πᾶσαν τῶν ἀγαθῶν σύρροιν κατανοοῦσα. δὲν ἤθελεν ἐλκυθῆ ὡς ὑπὸ μαγνήτου ὁ σίδηρος; τὸ δὲ εἰς τοὺς δεομένους συμπαθὲς καὶ φιλάνθρωπον, καὶ τὴν καθημερινὴν φροντίδα καὶ ἔγνοιαν, ὅπου εἶχεν ὑπὲρ αὐτῶν, ποιοῦσα καὶ λέγουσα μετὰ Παύλου, τίς ἀσθενεῖ καὶ οὐκ ἀσθενῶ; ποῖος ἤθελεν ἡμπορέσει ἀξίως νὰ ἐπαινέσῃ; Τὰ Νοσοκομεῖα καὶ Ξενοδοχεῖα, ὅπου ὀλίγον μακρὰν τοῦ Μοναστηρίου ἔκτισεν, εἶναι ἀρκετὸν τεκμήριον τῆς φιλοικτίρμονος ἐκείνης καὶ εὐσπλαγχνικωτάτης ψυχῆς, εἰς τὰ ὅποια εἰσερχομένη ἡ ἰδία αὐτὴ ἐπεσκέπτετο τοὺς διαφόροις νοσήμασι κατεχομένους, οὐ μόνον μὲ ὅλα τὰ πρὸς τροφὴν καὶ σωματικὴν ἀνάπαυσιν ἀναγκαῖα, ἀλλὰ καὶ μὲ παραμυθητικά καὶ εὐαγγελικά λόγια, διατρέφοντα τὴν ψυχὴν, γινομένη τὰ πάντα τοῖς πᾶσι, ἵνα τοὺς πάντας κερδήσῃ κατὰ τὸν Παῦλον, ἢ τοὺς πλείονας. Οὕτω γοῦν ὥστινος πηγῆς πολυχεύμονος ἐλέους καὶ συμπαθείας τῆς Ἀγίας γνωριζομένης καὶ λεγομένης, καὶ πάντων τῶν χρηζόντων πρὸς αὐτὴν συρρεόντων, συνέβη τὸ Μοναστήριον νὰ καταντήσῃ εἰς ἐσχάτην πτωχείαν καὶ αἱ ἐν αὐτῷ μονάζουσαι ἀρχισαν νὰ γογγύζουν κατὰ τῆς Ἀγίας, καὶ νὰ μικροψυχοῦν διὰ τὴν στέρνησιν τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων, ἀλλ' ἡ Θεοχαρίτωτος αὕτη δὲν ἔπαυεν ἀπὸ τοῦ νὰ τὰς νουθετῇ λέγουσα, ὅτι νὰ ἔχουν πίστιν εἰς τὸν Θεόν, τὸν καὶ τοὺς νεοσσοὺς τῶν κοράκων τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτὸν διατρέφοντα, καὶ νὰ στέκωσι στερεαὶ εἰς τὰ ἀψευδέστατα αὐτοῦ καὶ πανάγια λόγια, ὅπου λέγουν· Ζητεῖτε πρῶτον τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν. Τὸ ὁποῖον καὶ ἔγινε μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐμπράκτως διὰ μέσου δύο ἀρχόντων, οἵτινες κατὰ θεῖαν νεῦσιν ἤλθον χάριν προσκυνήσεως εἰς τὸ Μοναστήριον, καὶ ἔδωκαν τῇ Ἀγίᾳ μίαν πλουσιοπάροχον ἐλεημοσύνην, καὶ ἔτζι αἱ ἀδελφαὶ ἐδόξασαν τὸν πλουτοδότην Θεόν, καὶ ἐθαύμασαν τὴν πρὸς αὐτὸν τῆς Ἀγίας ἀδίστακτον πίστιν. Ἦσαν δὲ κατ'

ἐκεῖνο τοῦ καιροῦ ὑπὸ τοὺς Ἀγαρνοὺς γυναῖκες αἰχμάλωτοι ἀπὸ διαφόρους τόπους ἐν ταῖς Ἀθήναις, ἀλλὰ τὴν συμπάθειαν καὶ φιλανθρωπίαν, καὶ τοὺς πειρασμοὺς καὶ κινδύνους, ὅπου ὑπὲρ τῆς ἐκείνων σωτηρίας καὶ ἀναρρύσεως, ὑπέμεινεν ἡ αἰμυνηστός, πᾶς λόγος ἀδυνατεῖ πρὸς ἀξίαν νὰ παραστήσῃ· ἡμεῖς ὅμως ἐν ἐκ πολλῶν εἰπόντες, θέλομεν κάμει τοὺς ἀναγινώσκοντας νὰ συμπεράνουν ποταπὴν ζέσιν· καὶ πόθον εἶχεν ἡ ὄντως Φιλόθεος Φιλοθέη ὑπὲρ τῆς τῶν ἀδελφῶν σωτηρίας. Τέσσαρες γυναῖκες αἰχμάλωτοι ἀκούσασαι τὴν τῆς Ἀγίας φήμην, καὶ εὐκαιρίας τυχοῦσαι, ἐδραπέτευσαν ἀπὸ τοὺς αὐθέντας τοὺς, ὅπου τοὺς ἐδίαζαν εἰς τὴν τῆς Πίστεως ἐξάρνησιν, καὶ κατέφυγον πρὸς αὐτήν. Ἡ ὁποία μὲ τὴν συνηθισμένην τῆς εὐμένειαν καὶ φιλοφροσύνην αὐτὰς ὑποδεξαμένη, καὶ νουθετήσασα ἱκανῶς εἰς τὸ νὰ στέκουν ἀνδρεῖται εἰς τοὺς ὑπὲρ Πίστεως κινδύνους, καὶ νὰ μὴ λυποῦνται πολλὰ διὰ τὴν δουλείαν, ἐπαρτηροῦσε καιρὸν ἀρμόδιον εἰς τὸ νὰ τὰς κατευοδώσῃ εἰς τὰς ἰδίας αὐτῶν πόλεις. Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ καὶ οἱ κύριοι τῶν φυγάδων μαθόντες τὰ γενόμενα, ὥρμησαν ὡς ἄγριοι θῆρες εἰς τὴν κέλαν τῆς Ἀγίας, καὶ ἀρπάσαντες αὐτήν, καὶ τοι γε οὖσαν κλινοπετῇ ἡμέρας πολλὰς, παρέστησαν τῷ τότε ἡγεμόνι, Μουσουλμάνῳ καὶ αὐτῷ ὄντι, καὶ τὴν ἔβαλαν εἰς σκοτεινὴν φυλακὴν. Ἡ δὲ χαρεῖσα ἐπὶ τούτῳ μᾶλλον ἢ λυπηθεῖσα, ἦτο ἐτοίμη νὰ θυσιάσῃ καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν, παρὰ νὰ προδώσῃ τὰς ἱκετίδας ἐκείνας γυναῖκας· δεικνύουσα ἐμπράκτως τὴν λέγουσαν, ἐν Εὐαγγελίοις φωνήν, Μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις θῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ. Ποῖος ἤθελε κρίνει ὀλιγώτερον τοῦτο ἀπὸ ἐκεῖνο, ὅπου ἔκαμε πάλαι ὁ μέγας Πατὴρ ἡμῶν καὶ Οὐρανοφάντωρ Βασίλειος; Οὗτος γὰρ διὰ μίαν χήραν γυναῖκα τῶν Εὐγενῶν, ὅπου ἐδίαζετο τότε ἀπὸ τὸν ὑπαρχον εἰς δευτέρου γάμου κοινωνίαν, καὶ εἰς διαφέντευσιν τῆς οἰκείας σωφροσύνης κατέφυγε πρὸς αὐτόν, ἀντέστη γενναιοφρόνως καὶ μετὰ

χαρᾶς πρότερον ἤθελε προτείνει εἰς σφαγὴν τὸν αὐχένα, παρὰ νὰ προδώσῃ τὴν σώφρονα ἐκείνην χήραν καὶ περὶ τούτου ἀνάγνωθι καὶ στοχάσου, πόσον ὑπερθαυμάζεται εἰς τὸν ἐπιτάφιον αὐτοῦ λόγον, ὅπου συνέγραψεν ὁ ὁμότροπος αὐτῷ καὶ σύγχρονος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος.

Τῇ ἐπαύριον πάλιν συνάγεται πλῆθος πολλὸν τῶν Ἀγαρνηνῶν, καὶ ὡς κατὰ τοῦ Κυρίου πάλαι οἱ Ἰουδαῖοι, ἐβόων τό, Ἐνοχος θανάτου ἐστί, τότε ὁ ἡγεμὼν ἐκβαλὼν τῆς φυλακῆς τὴν Ἀγίαν τῆς ἐπρόβαλε νὰ διαλέξῃ ἀπὸ τὰ δύο τὸ ἐν, ἥτοι δηλονότι τὸν διὰ ξίφους θάτατον, ἢ τὴν ἐξόμωσιν τῆς θειοτάτης καὶ εὐαγοῦς ἡμῶν Λατρείας. Ἀλλ' ὁ τῆς ἐκείνου ἀνοίας καὶ ματαιοφροσύνης, εἰς ποίαν πέτρην τὰ βέλη τῆς ἀθείας ἐδοκίμασε νὰ ρίψῃ ὁ δεῖλαιος. Ἐγώ, λέγει, ὁ ἡγεμὼν, διψῶ νὰ ὑπομείνω διάφορα εἶδη κολαστηρίων διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, τὸν ὁποῖον ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας Θεὸν ἀληθινὸν καὶ ἄνθρωπον τέλειον λατρεύω καὶ προσκυνῶ, καὶ μοῦ κάμνεις μεγάλην χάριν, ἂν μίαν ὥραν προτύτερα μὲ ἤθελες ἐξαποστείλῃς πρὸς αὐτὸν διὰ τοῦ Μαρτυρικοῦ τοῦδε Στεφάνου. Μὲ τέτοια λόγια τῷ τυράννῳ ἀποκριθεῖσα ἡ τρισολβία καὶ φερώνυμος Φιλοθέη, βέβαια ἐντὸς ὀλίγου ἤθελε τελειωθῇ διὰ Μαρτυρίου. ἀνίσως καὶ μετ' οὐ πολὺ κατὰ θείαν ἀντικρυς βούλησιν δὲν ἤθελαν προφθάσει τινὲς τῶν Χριστιανῶν, καὶ τὴν πᾶσαν ἀλήθειαν ἐρευνήσαντες, καὶ τὸν κριτὴν καταπραΰναντες, ἤθελαν τὴν ἐλευθερώσει, καὶ οὕτως ἀπῆλθεν εἰς τὰ ἴδια ἡ Ἀγία Μάρτυς ἀναίμακτος, καθὼς ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου ὁ Μυροβλύτης Νικόλαος, καὶ πάλιν μετὰ πολλῶν ἐτῶν περιόδους ὁ ἀπὸ Θεσσαλονίκης Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς.

Τέτοια περιστατικὰ ἤρ' ἔτι νὰ ἐπροξένησαν εἰς τὴν Ἀγίαν καμμίαν ψυχρότητα, ἢ ἀμέλειαν εἰς τὸν δρόμον τῆς ἀρετῆς; οὐδαμῶς. Ἀλλ' ἔκτοτε πάλιν ἡ Παμμακάριστος τῶν μὲν ὀπισθεν ἐπιλανθανομένη, τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινομένη, δὲν ἔπαυε καθ' ἐκάστην ἀπὸ τὰς συνη-

θισμένας της ἀγαθοεργίας, οὐ μόνον τὴν ἰδίαν της ψυχὴν κατακοσμοῦσα μὲ ὅλην τὴν καλλονὴν καὶ εὐπρέπειαν τῶν ἀρετῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων, τοὺς μὲν ἐπισηρίζουσα εἰς τὸ καλόν, τοὺς δὲ βελτιοῦσα καὶ εἰς μετάνοιαν ἄγουσα, διὰ τοῦτο καὶ ἀποστολικῶς διεπέρασεν εἰς τὴν νῆσον Τζίαν, ἔνθα πρὸ πολλοῦ εἶχεν οἰκοδομημένον Μετόχιον διὰ τὴν ἀποστέλλειν τὰς μοναζούσας ἐκεῖνας Παρθένους, ὅπου εἶχον φόβον ἀπὸ διαφόρους αἰτίας τὰς διατρίβωσιν ἐν Ἀθήναις, καὶ ἐπιμείνασα ἐκεῖ χρόνον συγχρόν, καὶ τὰς ἀσκουμένας ἀδελφὰς θεαρέστως κατηχήσασα εἰς τῆς Μοναδικῆς ζωῆς τὴν ἀκρίβειαν, ἐπεστρεψε πάλιν εἰς τὰς Ἀθήνας. Τίς τὰ ἀριθμήσῃ πλέον τὰ μετὰ τὴν ἐπάνοδον αὐτῆς ἔνθεα κατορθώματα; τὴν εἰς τοὺς δεομένους ἀφθονίαν, τὸ φιλόξενον, τὰς παννυχίους στάσεις, τὴν ἀκραν ἐγκράτειαν; Οὕτως οὖν ἐν πράξει καὶ θεωρίᾳ τελείως τὸν ἑαυτῆς βίον ρυθμίσασα, ἡξιώθη παρὰ Θεοῦ τὰ ἐπιτελεῖν καὶ θαυμάσια, ἀπὸ τὰ ὅποια θέλομεν εἰπεῖ ἐν εἰς μαρτυρίαν.

Νεανίας τις ποιμὴν προβάτων, δεδομένος ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας εἰς κλειψίας καὶ ἄλλας ραδιουργίας, κατὰ Θεοῦ παραχώρησιν κατεκρατήθη ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ, ὅθεν γυμνὸς καὶ τετραχηλισμένος ἐφέρετο εἰς ὄρη καὶ σπήλαια, θέαμα ὄντως ἐλεεινόν. Πολλάκις ὅταν ἤρχετο εἰς τὸν ἑαυτὸν του ἐσύχναζεν εἰς τὰ περίξ Μοναστήρια διὰ τὴν εὐρὴν ἰατρείαν τοῦ πάθους του, πλὴν εἰς μάτην. Τέλος πάντων παρ' ἄλλων ὁδηγηθεὶς προσῆλθε καὶ τῇ Ἀγίᾳ, ἡ ὁποία εὐσπαγγισθεῖσα αὐτόν, μετὰ συντόνου καὶ ἐκτενοῦς προσευχῆς τὸν ἐλύτρωσε τῆς διαβολικῆς ἐκείνης μάστιγος, καὶ νουθετήσασα αὐτὸν ἱκανῶς τὸν ἐκούρευσε καὶ Μοναχόν, καὶ οὕτως ἐπέρασε τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς του ἐν μετανοίᾳ τε καὶ ἀσκήσει, θαυμαζόμενος ὑπὸ πάντων. Πολλοὶ λοιπὸν τόσον ἐκ τῆς ἰδίας πολιτείας τῶν Ἀθηνῶν, ὅσον καὶ ἐκ τῶν περίξ κωμῶν ἀκούοντες τὴν φήμην τῆς Ἀγίας, προσερχόμενοι ἐλάμβανον ψυχικὰς καὶ σωματικὰς ἰατρείας, ὅθεν διὰ τὴν τοιαύτην ἐνό-

χλητὴν καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν Μοναζουσῶν, ὅπου καθ' ἑκάστην ἡμέραν πῦξανον, καὶ ἐστενοχωρεῖτο τὸ Μοναστήριον, ἐπαρακινήθη ἡ Ἀγία καὶ ὑποδόμησε καὶ ἕτερον μακρὰν ὀλίγον τῆς πόλεως εἰς τόπον λεγόμενον Πατήσια, πρὸς τελειότεραν ἡσυχίαν τῶν ἀδελφῶν, εἰς τὸ ὅποιον συχνάζουσα συνεφιλοσόφει καὶ συνησκεῖτο μετὰ τῶν ὑπ' αὐτήν. Ὅπως δὲ ἡξιώθη ἡ Ἀείμνηστος καὶ μαρτυρικοῦ ἤδη τέλους, ἀκούσατε.

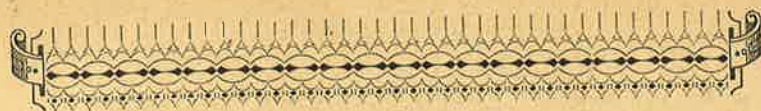
Τῶν ἐκ τῆς Ἀγαρ τινὲς τρέφοντες πρὸ πολλοῦ κατ' αὐτῆς μῖσος καὶ ἐχθραν ἀνείκαστον διὰ τὰς αἰτίας ἐκεῖνας, ὅπου ἐν προοιμίῳ εἰρήκαμεν, ἐπῆγαν διὰ νικτὸς εἰς τὸ ἐν Πατρσίοις εἰρημένον Μονύδριον (ἔτυχε δὲ τότε τὰ ἐπιτελεῖται ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου, καὶ ἡ Ἀγία μετὰ τῶν λοιπῶν ἀδελφῶν τὰ προσμένωσι τῷ Θεῷ Ναῶ, ὁλονύκτιον ἀκολουθίαν ποιοῦσαι) καὶ εἰσπηδήσαντες πέντε ἐξ αὐτῶν, ἤρπασαν τὴν Ἀγίαν, καὶ ἀπὸ τὰς περισσὰς μάστιγας καὶ τὰ τραύματα τὴν ἄφησαν σχεδὸν ἡμιθανῆ. Ἡ δὲ ἐπὶ τούτῳ πολλὰς εὐχαριστίας τῷ Θεῷ ἀναπέμψασα, μετ' ὀλίγον καιρὸν τῶν πληγῶν ἐκείνων ἐδέξατο τὸ μακάριον τέλος, καὶ ἀπῆλθε πρὸς τὰς Οὐρανίους Χοροστασίας κατὰ τὸ χιλιοστὸν πεντακοσιοστὸν ὁγδοηκοστὸν ἑνατον ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ, τοῦ Φεβρουαρίου μηνὸς δεκάτην ἐνάτην.

Μετὰ δὲ εἴκοσιν ἡμέρας τῆς αὐτῆς κοιμήσεως ἐμύρισεν ὁ τόπος ἐκεῖνος, ἐν ᾧ κατέκειτο τὸ σῶμα αὐτῆς, ὁμοίως καὶ τῆς Ἀνακομιδῆς μετὰ ἐνιαύσιον παραδρομὴν γενομένης, εὐρέθη τὸ τίμιον αὐτῆς Λείψανον σῶον καὶ ἀκέραιον, καθὼς τὴν σήμερον φαίνεται, καὶ μύρου εὐώδους μεμεστωμένον εἰς λαμπρὰν ἀπόδειξιν τῆς θεαρέστου αὐτῆς καὶ ἐναρέτου διαγωγῆς, δόξαν τε καὶ αἶνον τοῦ Παντοδυνάμου καὶ Παναγάρχου Θεοῦ, εἰς τιμὴν καὶ καύχημα τῆς Ὁρθοδόξου καὶ ἀνωμήμου ἡμῶν Πίστεως.

Αὐτὰ εἶναι, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, τῆς αἰοδιμίου καὶ ὄντως Φιλοθέου Φιλοθέης τὰ ἔνθεα κατορθώματα, τὴν

ὁποῖαν ἄς ἀγωνίζεται καθ' ἑνας νὰ μιμῆται τὸ κατὰ δύναμιν ὁ μὲν τὸ εἰς τοὺς δεομένους αὐτῆς κοινωνικὸν καὶ εὐμετάδοτον, ὁ δὲ τὸ ἐν πειρασμοῖς καὶ θλίψεσι καρτερικὸν καὶ εὐχάριστον· ἄλλος τὸ ἐν νηστείαις καὶ προσευχαῖς οἷον ἀσώματόν τε καὶ αὐλον, καὶ ἄλλος ἄλλο, ὡς ἕκαστος ἔχει κλίσεως καὶ δυνάμεως, καὶ ἄς μὴ προφασιζόμεθα προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις, λέγοντες, ὅτι τάχα αὐται αἱ θεάρεστοι καὶ ἐνάρετοι πράξεις ἐγίνοντο τὸν τότε καιρὸν, καὶ τώρα ἡ φύσις ἡσθένησε, καὶ ἡμεῖς εἰμεθα ὑπὸ τὸν Ὀθωμανικὸν ζυγόν. Αὐται αἱ αἰτιολογίαι εἶναι μάταιαι καὶ διαβολικαί. Διότι ὁ Θεὸς ὡς Παντοδύναμος καὶ πανάγαθος ἐπίσης πάντοτε δίδει εἰς ὅλους τὴν χάριν του, καὶ θέλει πάντας σωθῆναι, παρ' ἡμῶν δὲ μόνον τὴν προαίρεσιν, καὶ τὴν κλίσιν εἰς τὸ καλὸν ἀπαιτεῖ. καθὼς τὸ βλέπομεν καὶ ἀπὸ ἄλλα παραδείγματα, μάλιστα ἀπὸ τὴν προκειμένην Ἀγίαν. Δὲν ἦτο καὶ αὐτὴ φύσεως ἀσθενεστέρας, καθὸ γυνή; Δὲν ἦτο εἰς τὸν καιρὸν ἐκεῖνον, καθ' ὃν τὴν σήμερον καὶ ἡμεῖς; Δὲν ἀπῆντησε τόσους καὶ τόσους πειρασμούς, καὶ ἐμπόδια εἰς τὸν δρόμον τῆς πολιτείας της; Ἀλλ' ὅμως κανένα ἀπὸ αὐτὰ δὲν ἐδυνήθη νὰ παραλύσῃ, καὶ νὰ ψυχράνῃ τὴν ζέσιν καὶ ἀγάπην ὅπου εἶχε πρὸς τὸν Θεόν. Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς ἄς ἀγωνισθῶμεν τὸν δυνατὸν τρόπον νὰ προσφέρωμεν εἰς τὸν Θεὸν κανένα καρπὸν ἀρετῆς, διὰ νὰ μὴ ἔλθῃ καιρὸς νὰ μετανοήσωμεν νωφελῶς. Ἄς ἐκριζώσωμεν κἄν ἀπὸ τὴν ψυχὴν μας τὰ πάθη ἐκεῖνα, ὅπου εἶναι ἀναπολόγητα καὶ παρὰ Θεῷ καὶ παρὰ ἀνθρώποις, λέγω τὸν φθόνον, τὴν κατάκρισιν, τὴν μνησικακίαν, διὰ νὰ μὴν ἠθέλαμεν γένῃ ἐνοχοὶ τῆς αἰωνίου κολάσεως, ἀλλὰ θεαρέστως πολιτευσάμενοι, ἠθέλαμεν ἀξιωθῆ τῆς Ἐπουρανίου Βασιλείας χάριτι καὶ φιλανθρωπία τῆς ὑπερφώτου καὶ Παναγίας Τριάδος, καὶ διὰ πρεσβειῶν τῆς Ὁσίας καὶ Θεοφύρου Μητρὸς Φιλοθένης. Ἀμήν.

ΜΗΝΙ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΩ. ΙΘ'.

ΜΝΗΜΗΝ ΕΠΙΤΕΛΟΥΜΕΝ ΤΗΣ ΟΣΙΑΣ ΜΗΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΦΙΛΟΘΕΗΣ

ΤΗΣ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

Ἑσπέρας ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν τὸ α'. Ἀντίφωνον τὸ Μακάριος ἀνὴρ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν στίχ. στ' στιχηρὰ προσόμ. ἦχος δ'.

Ὡς Γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ο Χρυσόχροον σκήνωμα, καὶ λαμπρότατον ἄγαλμα τὸ χρυσοεπώνυμον αὐθις ἄκουσμα, ὁ πολυποίκιλος Στέφανος, τὸ στόμα τὸ πάντερπον, ὁ ποιμὴν ὁ γαληνός, τῆς ἀγάπης ὁ σύνδεσμος, ὁ μελίρρυτος. Ποταμὸς τῆς εἰρήνης Φιλοθέη, ὁ φωστὴρ τῶν Μοναζόντων, ἀναδειχθεῖσα λαμπρότατος.

(Δίς.)

Ὡς ἀστὴρ φαεινότατος, ἐν Ἀθήναις ἐπέλαμψας, καὶ ὡς μῦρον κάλλιστον, καὶ ἡδύπνοον· ὡς ἀηδὼν δὲ εὐκέλαδος, ὡς μῦλον τὸ εὖσμον, καὶ ὡς Ἥλιος φαιδρός, πανταχοῦ ἐξανέτειλας, καὶ ἐφώτισας, Μοναχῶν καὶ μιγάδων τὰς καρδίας· ὅθεν ἅπαντες ὕμνουμέν, σοῦ τὴν ἁγίαν Μετάστασιν.

(Δίς.)

ΚΑΙ πτωχῶν καταφύγιον, καὶ τῶν ξένων διάσωσμα, Νεανίδων σύνταξις. Μητὲρ γέγονας, τῶν ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, καὶ νόσων,

καὶ θλίψεων, ἰατρὸς καὶ ὁδηγός, τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων τε· διὰ τοῦτο σε, ὁ Χριστὸς ἀγαπήσας εἰς τὰς ἄνω, Οὐρανίους ἀναπαύσεις, ἐνέθηκέ σε Πανένδοξε.

Δόξα ἡχος πλ. α'.

ΠΑΝΤΑ τὰ σά, καὶ σεαυτὴν τῷ Θεῷ καθιέρωσας, νοῦν καὶ ψυχὴν καὶ καρδίαν καὶ σῶμα· τῆς φωνῆς γὰρ τοῦ Εὐαγγελίου ἀκούσασα, τὰ πάντα κατέλιπες, χρυσὸν δὲ καὶ τιμὴν, ὡς οὐδὲν ἐλογίσω, καὶ ὅλη γέγονας τοῦ Χριστοῦ οἶκος ἐνδοξος· ὅθεν καὶ ἀνέκραζες πᾶσι τοῖς φοιτῶσι πρὸς σέ καταλείψατε τὰ φθαρτά, καὶ ἐπὶ κληρα, καὶ ποθήσατε τὸν σταυρωθέντα Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· διὰ τοῦτο ὁ Χριστὸς ἰδὼν σου τὸ εὐγενές τῆς ψυχῆς, ἐλθὼν παρὰ σοὶ κατοικεῖν ἡρετίσαστο· αὐτὸν οὖν καθικέτευε, Φιλοθέη Χρυσόθε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον· ἐν τῇ Ἑρυθρᾷ.

Εἰσοδος, τὸ Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

ΔΙΚΑΙΩΝ ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ᾤσῃται αὐτῶν βάσανος, ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κακώσις ἢ ἐξοδος αὐτῶν καὶ ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ· καὶ γὰρ ἐν ὅψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν Ἀθανασίας πλήρης, καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ· ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς· καὶ ἐν καιρῷ Ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται· κρινοῦσιν ἐνθῇ, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας· οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ Πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς Ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν· καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ· διὰ τοῦτο λήψονται τὸ Βασιλεῖον τῆς Εὐπρεπείας καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν· λήψετε πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν· ἐνδύσετε θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὅξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ Κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas· πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ, πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι· ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ Θαλάσσης· Ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως· ἀναστήσεται αὐτοῖς Πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλιμῇ αὐτούς, καὶ ἐρμῶσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει Θρόνους δυναστῶν· ἀκούσατε οὖν Βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτης ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται· γῆρας γὰρ τίμιον. οὐ τὸ πολυχρόνιον οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται· πολὺ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώπου, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος, εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἡγαπήθη καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη· ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ· ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμός ἐπιθυμίας μεταλλεῖ νοῦν ἄκκων· τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας· εἰ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μὴδὲ θέντες ἐπὶ τῇ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ Ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς Ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Καὶ ἡ συνήθης Ἑκτενής.

Εἰς τὴν Λιτὴν στιχηρὰ ἦχος α'.

Η Σοφὴ Φιλοθέη σήμερον, εἰς Οὐρανοὺς ἀνελθοῦσα, τῷ ἐν Τριά-
δι Θεῷ συμπαρίσταται, καὶ τὸν Τρισάγιον ὕμνον ᾄδει ἀκατα-
παύτως, σὺν τοῖς ἀύλοις Χοροῖς καὶ τοῖς Ἀγίοις ἄπασι, δεῦτε
οὖν καὶ ἡμεῖς δοξάσωμεν τὴν Ἀγίαν αὐτῆς Κοίμησιν, ἐν ψαλμοῖς
καὶ ὕμνοις βοῶντες πρὸς αὐτήν, ταῖς πρεσβείαις σου Μῆτερ σῶζε
τὴν ποίμνην σου καὶ διαφύλαττε ταύτην ἐκ τῶν σκανδάλων τοῦ
πολεμήτορος. Εὐφημῶμεν οἱ Πιστοὶ τὴν Φιλοθέην σήμερον· κα-
λῶς γὰρ ἀγωνισαμένη, καὶ τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ ἐπ' ὤμων
βαστάσασα, ἀόκνως τὰς τούτου ἐντολὰς τελέσασα, οἰκητήριον γέ-
γονε τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, νῦν δὲ καταλιποῦσα τὰ ἐν Κόσμῳ,
ταῖς Οὐρανίαις συναγάζεται Ταξιαρχίαις, καὶ πρεσβεύει τῷ Κυ-
ρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἦχος 6'.

Τοῦ πλούτου τὴν ποσότητα, ἐν ταῖς τῶν πτωχῶν χερσὶ παρα-
θεμένη, ἀντὶ τούτου ἐκτήσω Πλούτον Οὐράνιον· δόξας δὲ καὶ
ἡδονὰς καταφρονήσασα, καὶ ἀσκητικῶς διελθοῦσα, πειρασμοὺς τε
πολλοὺς ὑπενήνοχας, μαρτυρικῶς τὸ ζῆν ἀφαιρεθεῖσα καρτερώτα-
τα, δι' ἀγάπην τοῦ Κτίσαντος, Φιλοθέη Πανέντιμε· αὐτὸν οὖν
πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Οσία Μῆτερ, Ἀγγελικὴν ζηλώσασα διαγωγὴν, ἀσιτίαν ἐξά-
σκήσας, καὶ ὕμνον ἀκατάπαυστον, τῷ Δεσπότη προσηνεγ-
κας· ἐντεῦθεν προσκάμενος ὁ βλέπων τὰ κρύφια, τῆς ψυχῆς σου
τὴν πρόθεσιν, χαρίτων σε θείων κατηξίωσεν, ἐναργῆ σοι παρέχων
τὰ σύμβολα, τῆς ἐκεῖ μενούσης σε αἰδίου Μακαριότητος, πρὸς ἣν
ἤδη μεταστᾶσα, καὶ ταῖς ἀύλοις Χορείαις συνδιδαιτωμένη, μὴ δια-
λίπης πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Η καθαρὰ τοῦ πνεύματος τοῦ Ἀγίου Σοφία, σκηνώσασα ἐν σῇ
καθαρᾷ καρδίᾳ σου, Παρμακάριστε Φιλοθέη, κατὰ πνευμάτων τῆς
πονηρίας φοβερόν σε διώκτην ἀνέδειξε, καὶ μεγίστων νοσημάτων
Ἰατῆρα Πανάριστον, διὸ παρρησίαν κεκτημένη πρὸς τὸν φιλάν-
θρωπον Θεὸν τῇ ἀπαύστῳ πρεσβείᾳ σου, τῶν ψυχικῶν ἡμᾶς παθῶν,
καὶ σωματικῶν ἐλευθέρωσον.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ ἦχος πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις ὁ γαληνότατος νοῦς, ἡ ἰλαρὰ, καὶ τῇ μορφῇ, καὶ τοῖς
ὄμμασιν, ἡ πράξις, καὶ θεωρία, κεκοσμηκυῖα σαυτὴν, καὶ τὸν νοῦν
ὑψώσασα πρὸς Κύριον, ὁρῶσα τὴν τούτου ἀληθῆ δόξαν ἐνδοξε,
καὶ λαμπομένη παρ' αὐτοῦ θείαν ἔλλαμψιν, ἀξιάγαστε Φιλοθέη
αἰμύνηστε· μέμνησο οὖν πρὸς Κύριον, δεόμεθα Πάντερπνε, τῶν
ἐκτελούντων τὴν μνήμην, καὶ προσκυνούντων τὰ λείψανα, τυχεῖν
σαῖς πρεσβείαις, σωτηρίας, καὶ εἰρήνης, καὶ τοῦ ἐλέους αὐτοῦ.

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Χαίροις μοναζουσῶν καλλονή, καὶ τῶν μιγάδων ἀδιάσειστον
ἔρεισμα, καὶ πάντων τῶν πενυμένων, καὶ τῶν νοσούντων ὁμοῦ,
καὶ νηπίων μέγα καταφύγιον, καὶ ξένων ἐπίσκεψις, ὀρφανῶν πα-
ραμύθιον. Μήτηρ γὰρ τούτων, καὶ ποιμὴν ἐχρημάτισας, καὶ διέ-
σωσας ἀπὸ ζάλης, καὶ θλίψεως· ὅθεν τὴν μακαρίαν σου, καὶ Θείαν
Μεταστάσιν, ἀνευφημοῦμεν Ὅσια, καὶ μεγαλύνομεν σήμερον, Σε-
πτὴ Φιλοθέη, διὸ πρέσβευε Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ ἔστησαν ἐπὶ πέτραι.

Πάντας τοὺς πρὸ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ μετὰ τοῦτον ἐναρέ-
τους ἐξήλωσας· Δαυὶδ γὰρ τὸ πρᾶον ἔσχες, καὶ Σολομῶντος σε-
μνή, τὴν Σοφίαν ὄντως τὴν πανθαύμαστον, Σαμψῶν τὴν ἀνδρείαν,
καὶ Ἀβραάμ τὸ φιλόξενον, ὑπομονὴν τε τοῦ Ἰώβ, τοῦ Προδρό-

μου δέ, θείαν ἄσκησιν, Ἀντωνίου καὶ Σάββα τε, χρύσεια ἦθη Μῆ-
τέρ μου, σεπτοῦ Χρυσορρήμονος, καὶ τῶν Ἀγίων ἀπάντων τὰ
ἀγλαὰ κατορθώματα. Διὸ καὶ χορεύεις, μετὰ πάντων τῶν Ἀγγέ-
λων, καὶ τῶν Ὁσίων σεμνή.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Μνήμη δικαίου Σολομών φησὶ μετ' ἐγκωμίων τελεῖται, καὶ ὁ
λαὸς σὺν αὐτῷ ἀγάλλεται· τοῦτο γὰρ αὐτὸς αἰνιττόμενος ἐφθέγ-
ξατο, ἐγκωμιαζομένου Δικαίου εὐφρανθήσονται λαοί· διὸ Μήτηρ
Φιλοθέη καὶ ἡμεῖς πιστῶς τὴν μνήμην σου τιμῶντες, καὶ προσκυ-
νοῦντες ἀξίως, τὸ θεῖον καὶ σεβάσμιόν σου Σκῆνος, ἐν ψαλμοῖς καὶ
ὕμνοις φιλοφρόνως ἐγκωμιάζομεν· πρέσβευε οὖν δεόμεθα, ὑπὲρ εἰ-
ρήνης τοῦ Κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ ἡ ἄμπελος τὸ Νῦν ἀπολύεις· τὸ Τρισάγιον.
Τροπάριον.

Ἐν σοὶ Μήτηρ ἀκριβῶς διεσώθη.

Καὶ ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων.

Εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν Κάθισμα, ἦχος δ'.
Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀνέδειξε σήμερον, τὴν Φιλοθέην πιστοί, ἡ θεία Μητρόπολις τῶν
Ἀθηνῶν καὶ λαμπρά, ὡς μέγα θησαύρισμα· πάντες οὖν ἐν αἰ-
νέσει ἐν τῇ ταύτης κηδείᾳ, ἅσματος θεηγόροις εὐφημήσωμεν ταύ-
την, βοῶντες ταύτῃ ἐκτενῶς· σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου.

(Δίς.)

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν χάριν νῦν ἅπαντες ἀνευφημήσωμεν, Μητρός τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,
ὡς δι' αὐτῆς τὴν χαράν, τῷ Κόσμῳ αὐγάσαντος λύσιν τῆς ἀμαρ-
τίας, εὐραμένη ἡ φύσις, ἅπαντα τῶν ἀνθρώπων, γηθομένη κραυ-
γάζει, εὐχαῖς αὐτῆς Κύριε ῥῦσαι ἡμᾶς τῶν δεινῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ. Κάθισμα ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Καθαρθεῖσα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, καὶ τὰς φρένας, καρδίαν
καὶ λογισμὸν, δοχεῖον γεγένησαι, καὶ λαμπρὸν οἰκητήριον, τῆς
Ἀγίας Τριάδος, Ὁσία ἀοίδιμε. Ὅθεν συνελθόντες οἱ πιστοὶ κατὰ
χρέος, γεραίρομεν ἅπαντες, τὴν ἁγίαν σου κοίμησιν, καὶ πιστῶς
ἐκβοῶμεν σοι, Φιλοθέη ἀείμνηστε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν
μνήμην σου.

(Δίς.)

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἀστραπόμορφον ἄρμα Βασιλικόν, πορφυρίζουσα κλίνη, Θρόνε χρυ-
σέ, παλάτιον πάντερπνον, καὶ παστάς θεαυγέστατε, παναγιωτά-
τη σκηνὴ ἁλουργόχροε, ὠραῖσμένη πύλη, ναὶ Θεοδόξαστε, ὄχημα
τοῦ λόγου τὸ παγκόσμιον ὄντως, καὶ κλῖμαξ χρυσόπλοκε, χρυ-
σαυγίζουσα γέφυρα, καὶ χρυσήλατε τράπεζα· χαῖρε θεία λαβίς,
καὶ φωτῶνυμε πναγιωτάτη Μήτηρ Θεοῦ τοῦ Παντάνακτος.

Ἔτερον Κάθισμα μετὰ τὸν πολυέλεον ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, ἐν ὑμνωδίαις ἱεραῖς, καταστήσωμεν· φαι-
δρῶς, καὶ μεγαλύνωμεν πιστῶς, τὴν ἐν Ἀθήναις ἐκλάμψασαν
εὐσεβοφρόνως, καὶ κράζωμεν αὐτῇ ἐν κατανύξει ψυχῆς, καὶ χερί-
λεσιν ἀγνοῖς, καὶ ἐν καρδίᾳ παιδρᾷ, παρισταμένη Μήτηρ σὺν
πᾶσι τοῖς Ἀγίοις, ἐν τῷ φωτὶ τοῦ Παντάνακτος, πρεσβείαν ποίει,
ὑπὲρ τῶν δούλων, τῶν πιστῶν εὐφημούντων σε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Δοχεῖον ὥφθης ἐκλεκτόν, Παρθενομῆτορ Μαριάμ, καὶ θρόνος πύ-
ρινος Θεοῦ, καὶ κλίνη πάγχρυσος σεμνή, πεποικιλμένη καθέδρα τοῦ
Βασιλέως, οἶκος καὶ παλάτιον πάντερπνον, νεφέλη χρυσαυγῆς

καὶ αἰφωτος, καὶ κιβωτός καὶ στάμνος μανναδόχος, καὶ χρυσο-
πόρφυρος θάλαμος. Διὸ τὸ χαῖρε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ καὶ ἡμεῖς με-
λωδοῦμέν σοι.

Τὸ πρῶτον Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου.

Προκείμενον. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Τὸ Πᾶσα Πνοή. Εὐαγγέλιον Ὁσιακόν.

Δόξα, Ταῖς τῆς Φιλοθέης.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἴτα, Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τό.

Ἰδιόμελον, ἤχος πλ. β'.

Μύρον ἐν Ἀθήναις ἀνεδείχθης Φιλοθέῃ χρυσόθε, μυρίζουσα τὰς
καρδίας τῶν πιστῶν τοῖς μυριπνόοις σου διδάγμασιν· ἀλλὰ μύρι-
σον καὶ ἡμῶν τὰς καρδίας νοητῶς τῶν ἐν πίστει τελούντων τὴν
σεβάσμιον μνήμην σου.

Ὁ Ἱερεὺς. Σῶσον ὁ Θεός. Καὶ οἱ Κανόνες. Ὁ κανὼν τῆς
Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς Ϛ'. καὶ τῆς ὁσίας εἰς η'. Ὁ Κα-
νὼν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Χαίροις χαρᾶς σκήνωμα
τῆς λύπης λύσις.

Ῥοδὴ α'. ἤχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός· Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Χαῖρε κατάρας παλαιᾶς ἡ λύτρωσις, καὶ εὐλογίας πηγὴ, χαῖρε
ζωῆς Μήτηρ, ἄδου ἡ καθίρεσις, θανάτου ἡ ἀναίρεσις, χαῖρε λύσις
τῆς λύπης, χαρᾶς χωρίον εὐρύχωρον, χαῖρε Θεοτόκε Πανύμνητε.

Αρμα τοῦ λόγου λογικὸν καὶ ἔμψυχον, χαῖρε Γιανάμωμε, Δαβιτι-
κὸν χαῖρε, ἄρμα πολυῶνυμον, ἄρμα μυριοπλάσιον· χαῖρε ἡ ἀσυγ-
κρίτως, τῶν Χερουβὶμ ὑπερέχουσα, καὶ τῶν Σεραφὶμ ὑπερτέρουσα.

Ιερωτέρα νοερῶν Δυνάμεων, χαῖρε Θεόνημφε, χαῖρε κτιστῆς πά-
σης ἀνωτέρα φύσεως, χαῖρε Θεοῦ Παλάτιον, χαῖρε πύρινε Θρόνε,
χαῖρε λυχνία πολύφωτε, χαῖρε μυριώνυμε Δέσποινα.

Ράβδος ἐκ ῥίζης Ἰεσσαὶ βλαστήσασα, χαῖρε Ἀμόλυντε, χαῖρε
βλαστῶ Ῥάβδου τῆς Ἀαρωνίδου, διαγραφεῖσα πρότερον, μυστι-
κῶς καὶ βαθείας· ὡς γὰρ ἐκείνη τὰ κάρυα, εὗρω τὸν Χριστὸν σὺ
ἐξήνησας.

Ἔτερος Κανὼν τῆς Ἀγίας. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Μέλος σοι τερπνὸν ὦ Θεοῦ φίλῃ ἄδω. Ἰσαάκ.

Ῥοδὴ α'. ἤχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Μονὰς ὡς ἐπόθησας, τὰς Οὐρανίους Θεόλεκτε, νῦν εὖρες ὦ Μήτηρ
μου μισθὸν τῶν πόνων σου, ὧν ὑπήνεγκας ἐν τῷ παρόντι βίῳ, εὐ-
χαῖς καὶ δεήσεσι Κυρίῳ ἄδουσα.

Ελέους σὺ ἄφθονος πηγὴ Ὁσία θεάσαι, πτωχοὺς καταρδεύουσα
πλουσιωτάταις ῥοαῖς· ὅθεν Στέφανον, σὴ κορυφῇ ἐδέξω, ἀξίως ὧν
ἐσπειρας σῶν γεωργίων καρπὸν.

Αλαεῖν σοι οὐ δύναμαι τῶν ἀρετῶν εὐπρέπειαν, καὶ ὕψος τὸ ἐν-
θεον, ὧ ὠραίσθης σεμνή, καὶ ἀνύψωσας, πρὸς τὰς ἐπουρανίους,
σκηναὶς καὶ δεδοξάσαι παρὰ τοῦ πάντων Θεοῦ.

Θλόκληρον φύλαττε τὴν ποιμνὴν Πάναγνε Δέσποινα, Μαρία Θεό-
νυμφε, ἣν ἡ Φιλόθεος κατῳκήσατο, ἐνθαδε τοῦ δοξάζειν, τὸν ἄ-
σπορον τόκον σου, καὶ σὲ Παρθένε Ἀγνή.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ῥοδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ισχυρότατον ὄπλον, χαῖρε πιστῶν Δέσποινα, χαῖρε κραταιὰ προ-
στασία, χαῖρε ἀντίληψις, χαῖρε βοήθεια, ἁμαρτωλῶν χαῖρε τεῖ-
χος, τῶν προσκαλουμένων σε, χαῖρε τοῦ Κόσμου χαρά.

Σωτηρίας ἀνθρώπων, χαῖρε στερρὸν ἔρεισμα, χαῖρε τοῦ Ἀδάμ

καὶ τῆς Εὐας ἢ ἐπανάκλησις, δι' ἧς ἀπέλαβον τὴν παλαιὰν εὐ-
κληρίαν, χαῖρε ἢ ἀνοίξασα πάλιν Παράδεισον.

Χαῖρε ἀφλεκτε βάτε, χαῖρε φωτὸς ἡχημα, χαῖρε τοῦ Ἡλίου νε-
φέλη, χαῖρε περιδόξε, καὶ περιάλητε τοῦ Βασιλέως καθέδρα,
χαῖρε πόλις ἐμψυχε Χριστοῦ τοῦ ζῶντος Θεοῦ.

Απειρόγαμε Μῆτερ, χαῖρε Ἀγνή Δέσποινα, χαῖρε ἢ ἀνῆρωτος
χώρα καὶ ἀγεώργητος, ἢ γεωργήσασα, τὸν γεωργὸν τῶν ἀπάντων,
χαῖρε γῆ ἀλήθειαν ἢ ἀνατείλασα.

Ἄλλος. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Σὺ τὸν πλοῦτον ἐνείμας Ὅσια, τὸν σὸν δεσμένοις τὸν ρευστόν·
καὶ γὰρ ἐν τούτῳ πάνσεπτε καυχᾶσθαι οὐ προήρησαι, ἀλλ' ἀντὶ
τούτου δέδεξαι σὴ κορυφῇ Δόξης στέφανον,

Σαῖς προσευχαῖς πρὸς τὸν Δεσπότην, περιέσωζε αἰεὶ τὴν ποιμνὴν
τὴν σὴν, καταγεραίρουσάν σε Πάνσεμνε, ὡς Θεῖον ἐνδικαίτημα, ἐν
οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, κατὰ δαιμόνων ἐνίσχυσον.

Οδὸν τὴν ἀπάγουσαν εἰς ἄνω, εὐροῦσα διώδευσας σεμνῶς· ὅθεν
καὶ πρὸς Οὐράνιον, ἐλήλυθας πολίτευμα, καὶ τοῖς Ὅσίοις ἅπασιν,
Ὅσια συγκατηρίθμησαι.

Θεοτοκίον.

Ιάσεις παρέχουσα παντοίας, τοῖς πόθῳ τιμῶσί σου Ἀγνή, τὸν
Γόκον τὸν ἐκ πνεύματος, Ἀγίου συλληφθέντα σοι, παράσχου καὶ
τοῖς δούλοις σου, ἡμῖν πταισμάτων τὴν ἄφεσιν.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Κάθισμα, ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Κκταλιποῦσα τὰ τῆς γῆς, ὦ Φιλοθέη, μετέστης ἄνω πρὸς μονὰς
τὰς Οὐράνιους, καὶ πρεσβεύεις σὺν πᾶσι τοῖς ἐπουρανίοις, Ὅσίοις

ἅμα δικαίοις καὶ τοῖς λοιποῖς, καὶ πᾶσι τοῖς ἄνω Νόοις καὶ λει-
τουργοῖς, καὶ κραυγάζεις τὸ Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ Θεὸς ὑπε-
ράγαθε, σῶζε πάντας οὓς ἐπλάσας.

(Δίς.)

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεοχαρίτωτε Ἀγνή εὐλογημένη, τὸν διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν
ἐκ σοῦ τεχθέντα, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι καὶ τοῖς Ἀρχαγγέλοις,
καὶ πᾶσι τοῖς Ἀσωμάτοις ὑπὲρ ἡμῶν, δυσώπει ἀκκαταπαύστως
δοῦναι ἡμῖν πρὸ τοῦ τέλους συγχώρησιν, καὶ ἰλασμόν ἀμαρτιῶν,
καὶ βίου ἐπανόρθωσιν, ὅπως εὕρωμεν ἔλεος.

Ῥοδὴ δ'. Σύ μου ἰσχύς Κύριε, σύ μου καὶ δύναις.

Ανατολή, τοῦ Πατρικοῦ ἀπαυγάσματος, καὶ ἡλίου τοῦ ἐξανα-
τείλαντος πρὸ ἐωσφόρου ἐκ τοῦ Πατρός. Χαῖρε Θεοτόκε, νεφέλη
κούφη καὶ ἐμψυχε, Παρθένε χαῖρε Μήτηρ, χαῖρε εὐλογημένη,
χαῖρε δεδοξασμένη Πανάμωμε.

Σὺ τὸ χρυσοῦν, θυμιατήριον Δέσποινα τοῦ ἀστέκτου, καὶ αὐλοῦ
ἄνθρακος, ἐν ᾧ ἐκαύθη διαρραγὴν, τῆς Ἀδαμιαίας παρακοῆς τὸ
χειρόγραφον, διό σοι χαῖρε κρίζω, δι' ἧς πᾶσιν ἐδόθη, ἢ χαρὰ
καὶ τρυφή καὶ ἀπόλαυσις.

Σὺ τῶν βροτῶν, δόξα καὶ κλέος, καὶ καύχημα, καὶ Ἀγγέλων,
στέφος, καὶ διάδημα, διὸ ἢ γῆ καὶ ὁ οὐρανός, μίαν Ἐκκλησίαν,
στησάμενοι παναρμόνιον, τὸ χαῖρέ σοι βοῶμεν, χαῖρε Δέσποινα
Κόσμου, χαῖρε πάντων ἀνθρώπων βοήθεια.

Κλίνη σεπτὴ, ἣν Σολομὼν προδιέγραψε, κυκλομένη δυνατοῖς
ἐξήκοντα, χαῖρε Παρθένη ἢ κιβωτός, ἢ κεχρυσωμένη τοῦ νοητοῦ
ἀγιασματος, λαβὴς ἢ θεία χαῖρε, χαῖρε βάτε πυρφόρε, χαῖρε πύλη
ἢ κλίμαξ, καὶ γέφυρα.

Ἄλλος. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Τὴν Ὀσίαν Φιλοθέην, φιλοφρόνως τιμήσωμεν, ἐν ᾧδαῖς ἁσμάτων, ταύτην εὐσεβῶς μεγαλύνοντες· αὕτη γὰρ ὤφθη δοχεῖον Θείου Πνεύματος, καὶ πεφώτισται τούτου ταῖς θείαις λαμπρότησιν.

Επὶ Θρόνου καθημένη, Θείας δόξης Πανθαύμαστε, τοὺς τὴν σὴν τελοῦντας μνήμην εὐσεβῶς διαφύλαττε, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ὦ Μῆτερ, ταῖς πρὸς Κύριον, ᾧ βοᾷς ἀεὶ, δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Ρωμαλαίᾳ διανοίᾳ, καὶ γένναίῳ φρονήματι, τὰς Κυρίου Μῆτερ πάσας ἐντολὰς ἐκτετέλεκας, ὡς κτησαμένη ἀγάπην τὴν πρὸς Κύριον, καὶ τοὺς πέλας τελείαν Ὀσία ἀείμνηστε.

Θεοτοκίον.

Παναγία Θεοτόκε, τοὺς εἰς σέ καταφεύγοντας, ἐκ κινδύνων ῥύσαι πάντων καὶ σκανδάλων τοῦ ὄφους, τῆς Φιλοθέης πρεσβείαις ἣν δοξάζομεν, μετὰ σέ καὶ γὰρ ὤφθη Κυρίῳ δουλεύουσα.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ῥοδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπόσω.

Νοερὰν Σατραπείαν, καὶ τυραννικὴν ἐναέριον φάλαγγα, παρελθεῖν ἀλύπως, ἐν καιρῷ τῆς ἐξόδου μου πάρασχε. Ἰνα σοι τὸ χαῖρε, χαρμονικῶς Δέσποινα κράζω, χαῖρε πάντων ἐλπίς ἀκαταίσχυντε.

Ως χαρὰν συλλαβοῦσα, χαῖρε Ὑπεράμωμε, χαῖρε Ὑπέραγνε, χαῖρε τῆς ἀγνείας πορφυρόχροον ἄνθος ἡδύπνοον, χαῖρε Παρθενίας, κοκκοβαφεὶς τὸ ἐρυθρόν ῥόδον, καὶ Θεοῦ εὐώδες ὀσφράδιον.

Μυστικὴ μυροθήκη, χαῖρε τὸ ἡδύπνοον μύρον ἢ βρύουσα, χαῖρε κρήνη Θεία, ἢ τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν ἀναβλύζουσα, χαῖρε ἢ τὸν βότρυν τὸν τῆς ζωῆς καρποφοροῦσα, ἀγεώργητος ἄμπελος Δέσποινα.

Αιδόδευτε πύλη χαῖρε ἣν διώδευσε Χριστὸς ὁ Κύριος, Παραδείσου πύλας ἢ ἀνοίξασα χαῖρε τῷ τόκῳ σου, χαῖρε δι' ἧς χαίρει, ὁ Οὐρανὸς καὶ Ἡ χορεύει, ἢ τὰ ἄνω συνάψασα.

Ἄλλος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Μονὴν τὴν φερέσβιον εὐροῦσα κατετρύφησας, πᾶσαν θειοτέραν θεωρίαν, δι' ἧς ἀνήχθης εἰς θείαν ὄντως ζώην, καὶ γέγονας πᾶσι τοῖς πιστῶς ἐπικαλουμένοις σε ἐναντίων ὑπέρμαχος.

Οβίος σου ἔνθεος, καὶ ἀρεταὶ θαυμάσιαι, καὶ τὰ κατορθώματα γενναῖα, ὅθεν καὶ δόξης πλείστης ἡξίωσαι, τῆς ἄνωθεν Μῆτερ ἐκ Θεοῦ, ὅνπερ καθικέτευε ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Νοῦς ἅπας ἀνθρώπινος, ἀδύνατον λογίσασθαι τοὺς κινδύνους Μῆτερ καὶ τὰς θλίψεις, ὥσπερ ὑπέστης ὑπὸ τῶν ἐξωθεν, ἀκλόνητον σχοῦσα λογισμόν, πίστει τῇ πρὸς τὸν Κύριον, οὗ τὸν λόγον τετήρηκας.

Θεοτοκίον.

Πανάγνε Δέσποινα, τὸν Κύριον ἢ τέξασα, σῶζε τοὺς εἰς σέ τεθαρρηκότας, καὶ τῆς μελλούσης πάντας κολάσεως, ἀπάλλαξον Ἀχραντε σεμνή, παρρησίαν ἔχουσα, μητρικὴν πρὸς τὸν Κύριον.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ῥοδὴ ε'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Η Ἐμψυχος χαῖρε Δέσποινα Κόχλος, ἢ κογχύλη σῶν ἀχράντων αἱμάτων, πορφυραυγὴ ἐρυθρὰν ἄλουργίδα, τῷ τοῦ παντός βασιλεῖ πορφυρώσασα, τὴν γύμνωσιν τὴν τοῦ Ἀδάμ ἢ καλύψασα χαῖρε Πανύμνητε.

Στηρίζει μὲν τὰς καρδίας ἀνθρώπων, φυσικῶς ὁ αἰσθητὸς οὗτος ἄρτος, χριστιανῶν τὰς καρδίας κρατύνει τὸ σὸν ἀδόκμενον Ἅγιον Ὄνομα, ἐντεῦθεν καὶ χαρμονικῶς πᾶσα γλῶσσα τὸ χαῖρε κραυγάζει σοι.

Λυχνία, ἡ χρυσαυγίζουσα χαῖρε, Κιβωτός ἡ Θεοχώρητος χαῖρε, χαῖρε Σικηνή, χαῖρε Ἅγιον Ὅρος, χαῖρε τοῦ ζῶντος Θεοῦ πόλις ἔμψυχε, παλάτιον χαῖρε Θεοῦ, χαῖρε τέμενος Θεῖον Πολύφωτον.

Υπέραγνε, υπεράμωμε χαῖρε, τὸ τῆς φύσεως ἐξαίρετον ἄνθος, χαῖρε κοινή, τῶν ἀνθρώπων τοῦ γένους, φιλοτιμία, καὶ χάρις Θεόσδοτος, τὴν ἄτιμον φύσιν τῶν βροτῶν, ἡ τιμήσασα χαῖρε τῷ τόκῳ σου.

Ἄλλος. Τὴν Θείαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Θεοῦ ὡς Παῦλος υπέρβησας, γεώργιον Ὅσια ἀπέδωκας ἐκατοστεύοντα, τῶν ἀρετῶν σου τὸν ἔνθεον, καρπὸν Χριστῷ τῷ σέ γεωργήσαντι.

Εκπλήττει πᾶσαν διάνοιαν, βροτῶν τὰ παρὰ σοῦ νῦν τελούμενα, ψυχὰς ἀνθέλκεις γάρ, ἐξοφωμένας τοῖς πταίσμασι πρὸς Θεῖον φῶς Ὅσια τοῖς σοῖς διδάγμασι.

Οσία ὡδε διδάξασα, ζωὴν ἦν εὖρες Μήτηρ Οὐράνιον, ἧς κητικέτευε ἀξιοθῆναι τοὺς δούλους σου, τοὺς σέ νῦν εὐλαβῶς μακαρίζοντας.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμεν ἄχραντε Δέσποινα, τὸν τόκον σου ἀσπύτως ἐκλάμψαντα, ἐκ σοῦ Θεόνυμφε, καὶ σέ Παρθένη γεραίρομεν, ὧδαῖς ἀπαύστοις ὡς ἀγνὴν Θεομήτορα.

Καταβασία. Τὴν Θείαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Κοντάκιον, ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Μνηστευθεῖσα ἄμωμε τῷ τοῦ Πατρὸς θείῳ Λόγῳ, καθαρὰν καὶ ἄσπιλον, αὐτῷ σαυτὴν διετήρεις, ὅθεν σε πρὸς τὸν νυμφῶνα τῆς ἁγίας δόξης, κέκληκεν ὁ σὸς Νυμφίος, ὃ συναγάλλῃ, καὶ πρεσβεύεις Φιλοθέη, σωθῆναι πάντα ἡμᾶς ἀξιόγαστε.

Ὁ Οἶκος

Πᾶσα γλῶσσα κινεῖσθω πρὸς εὐφημίαν τῆς Πανευφήμου Φιλοθέης· ἅπαν Γένος καὶ ἡλικία πᾶσα· νεανίσκοι καὶ παρθένοι τοῦ Χριστοῦ τὴν μυροβλύτιδα ἐγκωμίοις καταστέψωμεν· νομίμως γὰρ ἀνδρῖσαμένη, καὶ τὸ χαῦνον τοῦ θήλεως ἀπορρίψασα, δι' ἀσκητικῶν πόνων τὸν τύραννον ἐχθρὸν καταβέβληκεν. Οὐρανίῳ δὲ καὶ Θεῷ στέφει κοσμουμένη αἰτεῖται παρὰ Χριστοῦ δοθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μηνὶ Φεβρουαρίῳ ΙΘ'. Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῆς Ὁσίας καὶ Θεοφόρου Μητρὸς ἡμῶν Φιλοθέης.

Ἡ Φιλοθέη τῶν τῆδε μεταστᾶσα

Χαίρους' ἀνῆλθε πρὸς Μονὰς οὐρανίους.

Ῥοδὴ ξ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Η μόνη Ἀπειρανδρος, ἡ μόνη Ἀφθορος, χαῖρε Δέσποινα, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ, ἡ παιδοτόκος καὶ ἀπειρόγαμος, τὸ ξένον χαῖρε, καὶ φρικτὸν Μυστήριον, χαῖρε Ἀγγέλων τρυφή, χαῖρε Ἀγγέλων χαρά.

Σιὼν πόλις ἔμψυχε, τοῦ Βασιλέως τῶν Βασιλέων Χριστοῦ, περὶ ἧς ἐλαλήθη δεδοξασμένα, χαῖρε Θεόνυμφε, χαῖρε ἡ κλῖμαξ, δι' ἧς μεταβαίνομεν, πρὸς Οὐρανὸν ἀπὸ γῆς, καὶ ἐκ φθορᾶς εἰς ζωὴν.

Λειμὼν Θεοφύτευτος, εὐώδης κῆπος Θεοβλαστούργητος, ἀνεδείχθης Παρθένη, ἀθανασίας Ἄνθος ἀνθήσασα, διὸ συμφώνως τὸ χαῖρέ σοι κράζομεν, χαῖρε χαρᾶς χορηγέ, χαῖρε πηγὴ γλυκασμοῦ.

Υπέρτιμε Δέσποινα, ἐξ ἀτιμίας παθὼν με λύτρωσαι, ἵνα σοι χαρμοσύνης τὸ χαῖρε κράζω, χαῖρε ἀγνείας πηγὴ, χαῖρε ταμεῖον πάσης καθαρότητος, χαῖρε δοχεῖον Θεοῦ, χαῖρε χωρίον Χριστοῦ.

Ἄλλος. Ο διασώσας ἐν πυρί.

Φαινοτάταις ἀστραπαῖς, τῆς Ὑπερουσίου Τριάδος καταλαμ-
πρύνασα τὸν νοῦν, βοᾷς σὺν Ἀγγέλοις, ἡ παρίστασαι ὑπερύ-
μνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ιερωτάτοις λειτουργοῖς, τοῖς παρισταμένοις τῷ Θρόνῳ τῆς τριση-
λίου ἀστραπῆς τοῦ Θεοῦ, συγχορεύεις κραυγάζουσα, ὑπερύμνητε
Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Λιμένα εὐδίων ψυχῶν, Μῆτερ δειμαμένη τοὺς ζάλη καὶ τρικυ-
μείαις τῶν παθῶν, ναυαγοῦντας γαλήνης ἡξίωσας· ὅθεν οἱ σω-
θέντες κραυγάζουσιν, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Η τὸν προάναρχον Υἱόν, Μῆτερ τοῦ Πατρὸς δεξαμένη ἐν τῇ
γαστρί σου μητρικῶς, σὸν Υἱὸν ἐκδυσώπει ποιμνὴν τηρεῖν, τῆς
Φιλοθέης ἔδουσας, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ῥδὴ η' . Εὐλογεῖτε παῖδες.

Ιεσσαὶ ἐκ ῥίζης, χαῖρε ῥάβδος βλαστήσασα, χαῖρε ἀποτίστως ἀν-
θηφοροῦσα ἄνθος τὸν Χριστὸν ὠραῖον, χαῖρε πῖον Ὅρος, χαῖρε
κατάσκιον, χαῖρε Θεοῦ Οἶκος, ἐν ᾧ κατοικεῖν ὁ Λόγος πάντων εὐ-
δόκησε πρὸ τῶν αἰώνων.

Σιδηρᾶ σου Ῥάβδῳ, κραταιᾶς ἀντιλήψεως, ὡς ὑλακτοῦντας
κύνας, ὡς ὠρυομένους θήρας, τὰ περικυκλοῦντα πάθη ἀποσόβει
τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, δεινῶς με πολιορκοῦντα, ἵνα τὸ χαῖρε
σοι Παρθένε κράζω.

Ορραιώθης ὅλη, τὸν Ὀραῖον ἐν κάλλεσιν, ὑπὲρ υἱοὺς ἀνθρώπων
Χριστὸν τεκοῦσα, ἡ ἐν γυναιξὶν ὠραία· διό σοι τὸ χαῖρε κράζομεν,
λέγοντες· χαῖρε Θεοτόκε Ἀγνή Κεχαριτωμένη, χαῖρε τῆς κτί-
σεως ἐνδοξότερα.

Δανιήλ ὃ εἶδεν Ὅρος, πρὶν ἀλατόμητον, Θεογεννήτορ, ἐξ οὗ
ἐτμήθη, ἀκρογωνιαῖος λίθος, χαῖρε Θεοδόχε ἀνθρακωφόρε λαβίς,
χαῖρε τῶν ἁγίων ἁγιωτέρα, χαῖρε τῆς κτίσεως τιμιωτέρα.

Ἄλλος. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ανῆλθες πρὸς γνῶσιν θεωρίας, καὶ πάντα σαφῶς μεμύησαι τοῦ
Πνεύματος, ἅδυτα μυστήρια, πᾶσι δὲ κατήγγειλας τοῖς προσφει-
τῶσι Πάνσεπτε, σοὶ καὶ κραυγάζουσι, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ
ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξης κατεφρόνησας τῆς κάτω, καὶ πᾶσαν διάνοιαν ἐπτέρωσας,
ἀρετῶν κουφότητι, ὅθεν καὶ ἀνύψωσαι πρὸς θεῖον ὕψος ἄρρητον, ᾧ
χαίρεις ψάλλουσα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε.

Οφθης ὀρφανῶν τροφὸς καὶ Μήτηρ, καὶ πάντων ἀδικουμένων ἡ
ἀντίληψις, τῶν ἐν νόσοις ἱκσὶς, αἰχμαλῶτων λύτρωσις, καὶ τοῖς
ἐν λύπαις Πάνσεμνε, χαρὰ τοῖς ψάλλουσι, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ
ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας

Θεοτοκίον.

Ιασαι Ἀγνή τὰς ἀσθενείας, τῶν πίστει προστρεχόντων σοι Θεό-
νυμφε καὶ ὁμολογούντων σε Θεοτόκον ἄχραντε, ὡς τὸν Θεὸν γεν-
νήσασαν, ᾧ πάντες ψάλλομεν, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ
ὑπερυψοῦτε.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ῥδὴ θ' . Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ιδοὺ σε πᾶσαι γενεαί, μακαρίζουσι τὴν Ἀειμακάριστον, ὡς προε-
φήτευσας, Θεογεννήτορ ἐκ Θεοῦ Πνεύματος, καὶ ὡς τεκούσῃ τὴν
χαράν, τὸ χαῖρε βοῶσί σοι, χαῖρε ζωῆς θησαυρέ, χαῖρε κρήνη, ψυ-
χικὸν μέλι βρύουσα.

Ορθωσας Δέσποινα Ἀγνή, τοῦ προπάτορος Ἀδάμ τὸ ὀλίσθημα,

καὶ τῆς προμήτορος Εὐας τὴν λύπην εἰς χαρὰν ἔτρεψας· ὡς οὖν αἰτία τῆς χαρᾶς τὸ χαῖρε βοῶμέν σοι, χαῖρε χαρὰ τῶν πιστῶν, χαῖρε τῶν Χριστιανῶν ἀγαλλίαμα.

Αξιον χαῖρέ σοι βοᾶν, ἐν σοὶ γὰρ οὐσιωδῶς ἡ αἰδὺς, χαρὰ ἐσκήνωσε, Πάρθενε Κόρη Θεογεννήτρια, χαῖρε παράδεις τρυφῆς, χαῖρε ἡ χρυσόρρειθρος ἀθανασίας πηγὴ, χαῖρε νέκταρ ἀληθὲς ἡ προχέουσα.

Νύττει μου βέλει γλυκερῷ τὴν καρδίαν ὁ σὸς πόθος Πανύμνητε, καὶ ἐκβιάζει με χαῖρε σοὶ κράζειν διὰ παντός, καὶ βοᾶν χαῖρε λιμήν, χαῖρε ἡ ποντίσασα, τὸν νοητὸν Φαραῶ, γλυκυτάτη ἀδιάβατος θάλασσα.

Ἄλλος. Ἄπας γηγενῆς.

Σοῦ πρὸς ὑπαπαντήν, Ἀγγελῶν συστήματα Μῆτερ κατήρχετο, αἱ δὲ τῶν Ὁσίων δέ, χορὸς σὺν τούτοις θείαις ἐν ἔσμασιν, ἐπηκολούθει πάνσεπτε ἀναγομένης σου, εἰς τὰ ἄνω πάντερπνα σκηνώματα, ὧν Χριστὸς σοὶ τὰς πύλας ἠνέωξε.

Ανθος χρυαυγίς, ποικίλον, χρυσόχροον, καὶ εὐωδίας μεστόν, τοῖς ἐν ταῖς Ἀθήναις νῦν, ταῖς χρυσιζούσαις Μῆτερ ἐξήνηθας, καὶ πᾶσαν εὐωδίασας καὶ κατελάμπρυνας, τὴν Πατρίδα καὶ τοὺς σοὺς Γεννήτορας, τῶν χαρίτων τῶν σῶν τῇ τερπνότητι.

Ανω σε Χριστὸς, καλέσας εἰς ἄληκτον ζωὴν μετένεγκε, ὃν καθετεύουσα, μὴ παύσῃ Μῆτερ ὑπὲρ τῶν πίστει σου, τὴν ἱερὰν Μετάστασιν ὑμνούντων Πάντερπνε, καὶ βοώντων· χαίροις ἀξιόπαινε, Φιλοθέη τὸ ῥόδον τὸ εὖχρον.

Θεοτοκίον.

Κύριον Ἀγνή, Παρθένη ὃν ἔτεκες τοῦτον δυσώπησον, ἄτρωτον τηρεῖν αἰεὶ, τὴν νεολαίαν, ἣν ἡ Φιλόθεος, τὸν σὸν ὑμεῖν συνήγαγε

τόκον Πανάμωμε, ἐκ παντοίων πολεμίων Ἀχραντε, αἰσθητῶν, καὶ ἀύλων Θεόνομφε.

Καταβασία. Ἄπας γηγενῆς.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αγάλλου, τέρπου, χόρευε, πᾶς ὁ λαὸς τὴν σήμερον, τῆς Φιλοθέης τὴν μνήμην, πανηγυρίζοντες πάντες· ἰδοὺ γὰρ καταλείψασα, τὸν Κόσμον τὸν ἐπίκηρον, καὶ πρὸς Μονὰς ἐλήλυθε, τὰς Οὐρανίους καὶ χαίρει, ὑπὲρ ἡμῶν καὶ πρεσβεύει.

Θεοτοκίον.

Μαρία καθάρωτατον, χρυσαῦν θυμιάτηριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος δοχεῖον γεγεννημένη, ἐν ᾧ Πατὴρ ἠυδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοὶ Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Εἰς τοὺς αἰνους, τὸ Πᾶσα πνοή, στιχηρὰ ἦχος δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς τῆς Βασιλείας.

Σήμερον χαίρει ἡ γῆ καὶ συγχορεύει, διδοῦσα τὸ βλάστημα, αὐτῆς εἰς χεῖρας Θεοῦ, ὡς θεῖον δῶρον καὶ μέγιστον, τὴν Φιλοθέην, τὴν ἐν Ἀθήναις ἀναβλαστήσασαν, εὐφραίνεται καὶ ἅπασα, τῶν Οὐρανῶν ἡ πληθὺς, ὡς δεξαμένη τὴν ἄσπιλον, καὶ θειοτάτην, καὶ ὅλην οὔσαν Θεοῦ κατοίκησιν· χαίρει δὲ μάλλον καὶ ἀγάλλεται, Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὃς ἀνήγαγε ταύτην εἰς τὰ ἅδυτα βασίλεια.

Ηίλαρά τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν, ἥλιος ὁ πάμφωτος, ἀστήρ αὐγέστατος, περιστερά ἡ ἀκέραιος, ἡ Φιλοθέη, ἡ μύρον εὔσα καὶ μῆλον πάγχρυσον, ἡ ὅλη μυρίσασα, καὶ χρησιμεύσασα, νοῦν καὶ ψυχὴν καὶ καρδίαν τε, σὺν τῷ σαρκίῳ, καὶ γενομένη φῶς καὶ ἀπαύγασμα· νῦν δὲ ἀφεῖσα τὰ ἐπίκηρα, ἀνελήλυθεν ἄνω πρὸς Κύριον, καὶ πρεσβεύει ἀπαύστως, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Φυτὸν ὥραϊον ἐβλάστησε καὶ κλάδον, ἡ Θεία Μητρόπολις τῶν

Ἀθηνῶν ἡ λαμπρά, φέρον καρπὸν εὐωδέστατον, πλήρη χαρίτων,
γλυκὺν εἰς γεῦσιν, καὶ θυμηδέστατον, τὴν θείαν καὶ ἄσπιλον, καὶ
θεοδόξαστον, τὴν Φιλοθέην τὴν πράξει τε, καὶ θεωρίᾳ, κατακο-
σμοῦσαν ψυχὴν τοῦ σώματος· ὅθεν ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν, καὶ
γεραίρομεν ταύτης τὴν κοίμησιν, ἐν ψαλμοῖς μελιρρῦτοις, καὶ τερ-
πνοῖς τοῖς μελωδήμασιν.

Δόξα, ἦχος β'.

Τῶν ὑπὲρ νοῦν ἀγαθῶν, δεξαμένη ἔρωτα, πάντα τὰ ἐν Κόσμῳ
τερπνὰ ὑπερεῖδες Θεόληπτε· ἐντεῦθεν γὰρ τῷ καρπῷ οὐχ εἴλω,
καθάπερ Ἀδάμ· τὸν ὄφιν δὲ ἀποκρουσαμένη δι' ἐγκρατείας, Ἀγ-
γελικῶς τὸν βίον διήνυσας, καὶ νῦν ἐν Οὐρανοῖς αὐλίζῃ, ἐπαπο-
λαύουσα τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, Θεὸν ἱλεομένη ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν
πιστῶς ἐκτελούντων, ἡγιασμένη Φιλοθέη τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὡδὴ γ' καὶ δ'.

Τ Ε Λ Ο Σ